Episcopul Sofronie Drincec se întoarce la rădăcinile greco-catolice. Ce va face ierarhia BOR?

Liturghie festivă la Patriarhia Română, ieri, 30 septembrie, dedicată… întronizării patriarhului României. 38 de arhierei prezenți să sărbătorească "bucuria rodirii". Cuvântări fastuoase, bilanțuri, omagii[1].

Printre invitați și episcopul filouniat al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei, Preasfințitul Sofronie Drincec, care, în urmă cu două săptămâni a fost asumat ca "episcopul nostru" de către greco-catolicii din Oradea.

Episcopul Sofronie a participat la slujba în sobor, stând mai mult în strană, alături de alți episcopi și arhiepiscopi. Cei care urmăresc ultimele evoluției ale situației de la Oradea ar putea să fie dezamăgiți să îl mai vadă în soborul arhieresc, după ce a fost trimis în judecată pentru apostazie de la Ortodoxie și ar putea să își facă impresia că Patriarhia îl va apăra pe episcop de acuzațiile care i se aduc.

Pentru conformitate, se cuvine să spunem că în această fază procesuală Patriarhia nu putea să îl excludă de la această slujbă pe episcopul Sofronie, deoarece, deocamdată, nu a fost judecat de sinodul mitropolitan și nu i s-a dat nicio oprire de la slujire.

O alungare a preasfinției sale din sobor ar fi putut fi considerată o antepronunțare în cazul pe care sinodul BOR ar trebui să îl pună pe rol cât de curând, ca urmare a plângerii credincioșilor bihoreni formulată săptămâna trecută.

În plus, ocazia festivă era prea importantă pentru a fi umbrită de astfel de considerente. Cum ar fi arătat petrecerea patriarhală în mijlocul unui scandal pe tema episcopului Sofronie?

Patriarhia și Focolarele

Aceste precizări procesuale nu înseamnă neapărat că Patriarhia Română se pregătește să se comporte cât se poate de corect cu episcopul Sofronie. Nu înseamnă nici că Patriarhia îl va ține neapărat în brațe.

Există posibilitatea să fie chemat în judecată și să primească sentința meritată, după cum se poate ca Patriarhia să trateze, spre propria-i decredibilizare și cădere într-o situație canonică foarte complicată, cazul la fel de superficial cum l-a tratat în 2008.

Despre superficialitatea modului în care episcopul Sofronie a fost judecat și iertat în 2008 ne vorbește și un eveniment petrecut în perioada imediat următoare acelei judecăți.

Astfel, în vara lui 2008 a avut loc sinodul BOR care l-a iertat pe episcopul filouniat. În luna septembrie 2008, la câteva luni după ce a fost iertat pentru că a slujit împreună cu greco-catolicii, episcopul Sofronie este trimis în calitate de reprezentant al BOR la Congresul Ecumenic al Episcopilor prieteni ai Mișcării Focolarelor[2].

Mișcarea Folocarelor este o mișcare ecumenistă laică din sânul "Bisericii" Romano-Catolice, întemeiată de Clara Lubich, la sfârșitul războiului mondial, având ca scop realizarea "unității creștinilor". Mișcarea are un caracter eretic, înscriindu-se în linia ecumenistă generală a sincretismului intercreștin.

Despre ce a făcut la Beirut episcopul Sofronie, ne explică IPS Serafim Joantă un alt iubitor al ereziei Focolarelor, în înregistrarea următoare, în care spune, chiar la început:

> *Anul acesta Patriarhia Română are ca reprezentant al Congresului Episcopilor prieteni ai Mișcării Focolarelor la Beirut pe preasfințitul Sofronie al Oradiei.*
>
> ***În aceste întâlniri episcopii au obiceiul să reînnoiască între ei în fiecare an Pactul de unitate, în care fiecare episcop promite fratelui său episcop să își dea viața pentru el, iubind Biserica celuilalt ca pe a sa proprie.***
>
> *Această nouă concepție, care urmează concepția primelor comunități creștine, este purtătoarea unor mari speranțe pentru unitatea creștinilor.*

Despre idealurile focolarilor ne spune mai departe mitropolitul Serafim în înregistrarea de mai jos, nu mai insistăm asupra caracterului eretic al acestei mișcări ecumeniste.

Ceea ce ne interesează e că, din spusele mitropolitului Serafim, proaspăt iertatul episcop de Oradea Sofronie s-a dus la Beirut, unde a participat la o adunare eretică în care:

1. A recunoscut ierarhia eterodoxă papistașă, greco-catolică, protestantă, monofizită, feministă (pretinsele episcopese), ca fiind "frați episcopi", de ca și când aceștia ar fi în Biserica lui Hristos.
2. Într-un gest de lojă francmasonică, și-a asumat angajamentul de a-și da viața pentru minciunoepiscopii eretici.
3. A promis că va iubi "biserica" celorlalți frați „episcopi" ca pe propria Biserică.

Și atunci, se pune întrebarea: **Oare nu cumva ar trebui ca în judecată pentru ce a făcut episcopul Sofronie pe 8 septembrie 2019 să stea patriarhul României care l-a trimis la Beirut să facă acest angajament?**

Oare ce a putut să creadă episcopul Sofronie după ce a fost iertat de împreună-slujire cu pretinsul episcop Virgil Bercea și, în plus, a fost trimis să fie reprezentant al BOR la Beirut, unde a reînnoit jurământul de fidelitate față de episcopii eretici? Cu siguranță, a crezut că ceea ce a făcut preasfinția sa în ianuarie 2008 nu este atât de grav.

La vremea respectivă, într-o postare pe un site, teologul Danion Vasile comenta trimiterea episcopului Sofronie la Beirut în maniera următoare:

> *Nu am comentat decizia sinodului, deşi mulţi m-au îndemnat să fac asta. Motivul a fost că bănuiam că iertarea ierarhilor, care trecea cu vederea canoanele Bisericii, face parte dintr-un plan mai vast, de promovare a lor ca şi agenţi ai mişcării ecumeniste. Aşteptam însă o dovadă. Trimiterea PS Sofronie la această adunare care promovează apostazia e tocmai dovada aşteptată.* ***În loc ca vlădica Sofronie să se pocăiască public pentru greşelile făcute – pentru că tot publice au fost şi greşelile, acesta merge în continuare pe drumul confuziei****. Un astfel de pas îi şochează pe cei care, din neştiinţă, au crezut în aşa-zisa sa pocăinţă. Dar ceilalţi îl înţeleg ca pe un pas firesc,*

întrebându-se ce surprize ne mai rezervă viitorul…

Viitorul ne-a rezervat surpriza că vlădica Sofronie a făcut pasul spre greco-catolicism cu totul, fiind asumat cu totul ca episcop uniat. Așteptăm să vedem din partea teologului Danion Vasile o opinie la această nouă cădere a episcopului bihorean. Până atunci confirmăm că s-a îndeplinit ce a spus în 2008: de pe siteurile papistașe au fost șterse jurămintele focolare.

Nu putem să nu ne întrebăm de ce Patriarhia l-a trimis tocmai pe episcopul Sofronie la Beirut, în septembrie 2008? A fost pentru a transmite la nivel ecumenist că treaba e bună, că iată, au fost câteva zvâcniri ale ortodocșilor, dar că "noi am reușit să ținem situația sub control"? Sau a fost pentru a spori credibilitatea participării românești la astfel de adunare a hulitorilor dreptei credințe?

În luna martie 2008 a trecut din viață întemeietoarea Focolarelor, Clara Lubich. La moartea (veșnică a) acesteia, Patriarhul Daniel transmite un mesaj aiuritor[3]:

> *Cu profunda tristete, am aflat de trecerea la cele vesnice, in aceasta perioada a Postului Mare, a Chiarei Lubich, fondatoarea Miscarii Focolarelor, neobosita luptatoare pentru unitatea crestinilor si pentru implicarea laicilor in apostolatul social. Publicarea recenta, in limba romana, a unei sinteze a operelor sale vine sa umple un gol pe care astazi il resimtim si mai mult, prin trecerea la Domnul a Chiarei Lubich. La acest moment trist, dar plin de speranta pe care Invierea lui Hristos o trezeste in sufletele noastre, transmitem tuturor membrilor si prietenilor indoliati ai Miscarii Focolarelor sincere condoleante si rugam pe Milostivul Dumnezeu sa aseze sufletul sau in loc luminat, in loc de odihna, impreuna cu dreptii si cu slujitorii misionari ai lui Hristos.*
>
> *Vesnica sa ii fie pomenirea!*

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, profesorul universitar doctor de Dogmatică Ortodoxă, locțiitorul scaunului episcopal pe care a stat Sfântul Vasile cel Mare afirmă că o eretică ce nu a avut niciodată botez creștin "a trecut la Domnul", că publicarea operelor acesteia "umple un gol în viața" societății românești ortodoxe, că se roagă la Milostivul Dumnezeu "să așeze sufletul său în loc luminat, în loc de odihnă, împreună cu drepții și cu slujitorii misionari ai lui

Hristos”, adică cu sfinții ortodocși, cu misionari precum Sfântul Apostol Pavel, Sfinții Chiril și Metodie, Sfântul Grigorie Luminătorul etc., îi adresează urarea ortodoxă “Veșnică să îi fie pomenirea”.

Mai încape vreo îndoială că patriarhul României o trata pe această femeie ca pe o membră cu drepturi depline a Bisericii Ortodoxe, că o cinstește ca pe o sfântă ortodoxă trecută la odihna raiului?

Și atunci, cum se aștepta cineva ca peste câteva luni să îl judece pe cel care făcuse aghiazmă cu minciunoepiscopul uniat? **Cum poate crede cineva explicația că la Creta nu li s-a recunoscut bisericitatea papistașilor și protestanților, când patriarhul României îi recunoaște ca membri deplini ai Bisericii și se roagă pentru ei încă din 2008? Ce mai așteaptă preoții bihoreni pentru a lua atitudine față de apostazia ierarhului lor, când văd aceste realități explicându-se una pe alta atât de clar?**

Cu câteva săptămâni înainte de acest „necrolog”, într-o discuție cu reprezentanta Focolarelor din România, “Preafericitul Parinte Patriarh Daniel a apreciat activitatea desfasurata de Miscarea Focolarelor, in special in randul laicilor, cu scopul promovarii unitatii crestine”[4], această activitate fiind desigur menită să împământenească duhul ecumenist în rândul laicilor ortodocși din Biserica pe care o conduce.

Cu toate acestea, patriarhul României este pus în acest moment în situația de a judeca din nou entuziasmul ecumenist al episcopului Sofronie. **Cum și cât va mai reuși să acopere această apostazie a episcopului?**

Episcopul Sofronie și rădăcinile greco-catolice

Spuneam mai sus că episcopul Sofronie a făcut pasul spre greco-catolicism. Întrebarea este: **a făcut pasul înainte sau înapoi?**

Într-o emisiune realizată la televiziunea națională, numită *Profesioniștii*, în care a fost numit “domnul episcop”, preasfințitul Sofronie a afirmat că provine dintr-o familie, care, pe linie paternă, a fost greco-catolică până în anul 1948, când au devenit ortodocși.

Confesiunea poate fi auzită aici: http://www.eugeniavoda.ro/ro/emisiuni/teologie/sofronie-drincec, începând cu minutul 21:00, în care episcopul ne spune că tatăl domniei sale a fost educat de călugării asumpționiști greco-catolici din Beiuș, Bihor, apoi că familia paternă a fost greco-catolică și că "a revenit la Ortodoxie" în 1948, odată cu decretul de desființare a "Bisericii" Greco-Catolice.

Realizatoarea emisiunii pune foarte interesant problema, spunând mai întâi că familia episcopului s-a convertit "obligați de împrejurările istorice", apoi că: "dacă nu ar fi venit comuniștii și istoria care a venit [trecerea forțată a greco-catolicilor la Ortodoxie – n.n.], niciodată ei [familia preasfințitului Sofronie – n.n.] nu și-ar fi părăsit religia", la care episcopul spune că așa a fost îngăduit de Dumnezeu, pentru a se putea naște preasfinția sa, fără însă a contrazice ipoteza realizatoarei.

Mai încolo în discuție, preasfințitul ne spune că bunica paternă s-a purtat rece față de preasfinția sa după ce a intrat în monahismul ortodox.

Nu aflăm din interviu cum s-a făcut trecerea de la greco-catolicism la Ortodoxie, dacă s-a făcut cu botez ortodox sau pur și simplu cu declararea ca ortodocși, așa cum au făcut-o mulți în vremea aceea, nici dacă botezul preasfinției sale s-a săvârșit de către un preot ortodox hirotonit de către Biserica Ortodoxă sau de un fost "preot" greco-catolic, devenit ortodox prin decret de partid și de stat.

În mod normal, nu ar trebui să ne intereseze aceste detalii, acestea sunt lucruri intime, ce țin de viața familiei fiecăruia. Nimeni nu trebuie acuzat sau stigmatizat pentru că aparține unei confesiuni sau alteia și de aceea nu ne propunem să insistăm pe acest aspect sensibil.

Totuși, atunci când episcopul Sofronie săvârșește aghiazmă cu pseudoepiscopul Virgil Bercea, când este preluat de către greco-catolici ca "episcopul nostru" **nu putem să nu ne întrebăm în ce măsură influențează aceste rădăcini de familie conduita preasfinției sale ca episcop ortodox, hirotonit în Biserica Ortodoxă Română**.

> *Credincioși bihoreni cer sinodului Mitropoliei Ardealului caterisirea episcopului Sofronie Drincec pentru apostazie*

Această întrebare va trebui să îi preocupe și pe episcopii ardeleni, pe birourile

cărora a ajuns deja o cerere de caterisire din partea câtorva credincioși din eparhia Bihor. În mod normal, decizia de a trimite dosarul spre judecare la sinodul permanent al BOR nu ar trebui să fie foarte dificilă. Când sinodul mitropolitan din Iași a judecat cazul fostului episcop de Huși nici nu a mai simțit nevoia să îl cheme să dea lămuriri. Dovezile, de notorietate publică la acea vreme, erau suficient de elocvente pentru ca dosarul să fie trimis direct sinodului permament al BOR.

> *Apostazia episcopului Sofronie, convingere personală sau „experiment" în „laboratoarele ecumenice"?*

Dacă sinodul din Sibiu va alege calea ignorării plângerii bihorenilor care i-au cerut caterisirea, sau dacă sinodul național îl va mai exonera de vină încă o dată, ierarhii români va trebui să explice poporului credincios, dar și episcopilor ortodocși din lumea largă cum se face că stau în comuniune cu un episcop asumat de greco-catolici.

Până atunci, se cuvine să nu punem răul înainte, să avem încredere că are și Dumnezeu socotelile Lui și că ceea ce pare cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu (Lc. 6,27), Care nu se lasă batjocorit (Gal. 6,7)

Note:

[1]
https://basilica.ro/12-ani-de-patriarhat-bucuria-rodirii-celebrata-in-comuniune-liturgica/.

[2]
https://basilica.ro/congresul-ecumenic-al-episcopilor-prieteni-ai-miscarii-focolarelor-17-22-septembrie/.

[3]
https://basilica.ro/mesajul-pf-parinte-patriarh-daniel-la-trecerea-la-cele-vesnice-a-fondatoarei-miscarii-focolarelor/.

[4]
https://basilica.ro/pf-parinte-patriarh-daniel-a-primit-vizita-coordonatoarei-miscarii-focolarelor-din-romania/.